

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Вівторок, 17 вересня, 1968

В АМЕРИЦІ

СОЦІАЛІСТИ ЛІТЕЛЮ ПІДТРИМУЮТЬ кандидатуру Гомфрі і домагаються поразки Ніксона та Воллеса. 20-членний Крайовий Комітет Соціалістичної Партії ЗСА заявив, що він не може офіційно заявити за Гомфрі тому, що Гомфрі підтримує урядову політику в справі війни у В'єтнамі. Але цей Комітет „по-тихо” рекомендує своїм прихильникам голосувати на Гомфрі, хоч і без того ентузіазму, з яким соціалісти в 1964-му році голосували на Джансона. Давніше соціалісти зголошували свого власного кандидата, який бував Норман Томас, а який тепер має 89 років і вже не кандидат. Томас в 1932 році зібрав був 800,000 голосів.

ЛІКИ ЗНАДТО ДОРОГІ, І СТАРШІ ОСОБИ, головним чином пенсіонери, не мають грошей, щоб їх купувати, — як ствердила окрема комісія, яку зорганізував був Департамент здоров'я, освіти та добродійності. У звіті цієї комісії говориться про це, що дуже часто дорогі ліки не сполучені з великим ризиком, який оправдував би високі ціни ліків. Старші особи, на жаль, мусять дуже багато користуватися з ліків, бо вони часто хворіють. Ця комісія працює від травня 1967 року, вона рекомендує контролювати ціни на ліки. Голова Товариства Фармацевтичних Промисловців Джозеф Стеттер критикую деякі частини звіту цієї комісії.

ДЕМОКРАТИЧНИЙ ПРЕТЕНДЕНТ НА КАНДИДАТУ на президента сенатор Юджин МакКарті заявив, що він аж за три тижні виявить, кого буде підтримувати в цьогорічних президентських виборах. Зараз по Номінаційній Конвенції в Шікаго МакКарті сказав, що він не може підтримувати демократичного кандидата Гомфрі, ані республіканського Ніксона. Тепер МакКарті заявив, що на нього натискають, щоб підтримувати німе — президента Гомфрі, але він в цій справі виявить своє становище аж після повороту з вакацій, які він впродовж двох тижнів відбуватиме в Німці у Франції.

ЕКОНОМІСТ ГЕНРІ КАВМАН ПЕРЕДБАЧАЄ, що в найближчих місяцях зменшиться відсоток від позичок, бо запотребування на позички значно зменшиться. В найближчих дев'ятьох місяцях, це значить до 30-го червня 1969 р., запотребування на позички зменшиться на 18 білліонів дол. і становитиме 64 білліони дол., а в році, що закінчиться 30-го червня 1968-го року, позички високіли 80 білліонів дол. У федеральному бюджеті на 1968-ий рік дефіцит виносил 25.4 білліона дол., а в 1969 році він передбачений на 5 білліонів дол.

ДОМАГАЄТЬСЯ 5 МІЛІОНІВ ДОЛАРІВ ВІДШКОДУВАННЯ за те, що його незаконно заарештовано, засуджено та 28 років тримали в шпиталі для умов хворих. Цим повідісним є 61-річний Пітер Дорак, який заскаржив повіт Нессо в стейті Нью Йорк за „незаконний арешт, злісне оскарження і незаконне в'язнення та придушення в шпиталі для умов хворих” в часі від 10-го листопада 1939-го року до 19-го липня 1967-го. Його заарештували без судового наказу і під примусом змусили до того, що він признався до злочину піддаву двох бонгалів. Дорак перебував в шпиталі в Нью Йорку, в Деннеморі, в Бінггемтоні, звідки його звільнили.

У СВІТІ

БЕРТРАНД РАССЕЛ ПЕРЕСТІГ в листі до лондонського „Таймса”, що кремлівські володарі роблять прецію на чеський уряд, щоб той перевів „показовий суд” над двома „сіоністами”, які будучи то вели „контрреволюційну” роботу. Тимі „сіоністами” є член Президії чеської компартії Франтішек Крігел і голова спілки чеських письменників Едвард Гольдштергер. Понад 80-літній англійський філософ, лауреат нобелівської премії, пацифіст Берtrand Рассел, хоч відомий комунофіл, натаварував совєтську окупацію Чехо-Словаччини та обурюється, що більшовики шукають „жертвених козлів” на виправдання своєї важкої помилки.

БРИТАНСЬКЕ МІНІСТЕРСТВО В Н У Т Р І ШНІХ СПРАВАХ ЗАПЕРЕЧИЛО, наче 5 кольорових імігрантів були винуватими у зрості злочинства. У Британії з 50 мільйонів білих і кругло один мільйон кольорових осіб, до яких враховані індійці, пакістанці, африканці і муризи з Західної Індії. З-посеред арештованих в „кольорових дільницях” великих міст — тільки 4% припадає на не-білих.

79-ЛІТНІЙ ПРЕМ'ЄР ПОРТУГАЛІ БЕЗНАДІЙНО ХВОРИЙ. Він мав важку операцію 5 вересня ц. р. і спершу йому покарало, але стан раптом погіршився. Антоніо де Олівейра Салазар є насправді диктаторським прем'єром впродовж останніх 36-ох років. 14 серпня ц. р. він упав, коли заламалося під ним крісло на чердаку корабля В кілька днів після того він відчув послаблення зору, а знову за якийсь час втратив владу у правій руці. Ствердивши сипи крові в голові прем'єра, лікарі не мали надії на його рятунок, але операція не вдалася. Однак позачорна наступив параліч лівого рамена.

ГЕНЕРАЛ МЧИСЛАВ МОЧАР ПРИСНДАНСЯ до становища Владислава Гомулки в справі збройної інтервенції в Чехо-Словаччині. Мочар — недавній міністер внутрішніх справ і член Політбюро польської компартії, є найбільшим суперником Гомулки до влади, але вони обидва антисеміти під плащиком противників „сіонізму”. Мочар солідаризувався з участю Польщі в совєтській збройній інвазії в Чехо-Словаччині.

ЧЕСЬКИЙ ПРОФЕСОР ІВАН СВАТКА НЕ ПОСЛУХАВ заклику теперішніх правителів Чехо-Словаччини і рішив не вертатися до Праги. 42-річний професор естетики був в часі інвазії до Чехо-Словаччини на одному міжнародному конгресі у Відні. Він був тим, що перший домагався публічно виявити тайну „самогубства” міністра закордонних справ ЧСР Яна Масарика в 1948 році та доказував, що це більшовицькі агенти вбили Масарика. Голова Російського Інституту при Колумбійському університеті в Нью Йорку Збігасв Бжезінський запросив Сватка до праці в тому університеті.

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ВОЯКИ ВБИЛИ арабського суддю Шавкі ель-Фарраха, мешканця містечка Газа в смузі тієї самої назви, що й Ізраїль окупував в минулорічній війні. Поліція пошукувала того арабського діяча від 5-ох тижнів, закинувши йому шпингунство в користь підпільно-революційної арабської організації Аль Фатах. Він скривався та згинув під час утечі перед військовою стежею.

У ПРАЗІ ВІДКРИТО нічні ресторани, бари й кабаре, але скрізь пустки і нема там давнього безтурботливого настрою. В перших двох тижнях після совєтської окупації всі ресторани й інші прилюдні підприємства були закриті від 6.30 попол.

АМЕРИКАНСЬКИЙ КОРЕСПОНДЕНТ ДОБАЧАЄ УКРАЇНСЬКИЙ АРГУМЕНТ У СОВЕТСЬКІЙ ІНВАЗІЇ НА ЧССР

Відомий американський журналіст Джордж Веллер (George Weller) вважає, що одним із головних причин совєтської інвазії на Чехо-Словаччину був страх Москви і її галітерів у Києві, що „зараза” демократизації і лібералізації чехо-словацького комуністичного режиму може поширитися на Україну, вславлену своєю боротьбою проти Москви. У кореспонденції з Букарешту, Румунія, та поширеній по ліній Америці Chicago Daily News Service, Джордж Веллер пише:

У незакінченій розв'язці загадки, чому Росія згнобила Чехо-Словаччину, бракує одним з двох додаткових голосів в Об'єднаних Націях. Але Україна є рівночасно найбільшій добуточці і найбільшим внутрішнім клопотом Москви.

46 мільйонів українців — це повнокровні мешканці півдня, багаті в землі і нафту, клімат і культуру. Здушення чеського лібералізму важливе з уваги на те, що він заражує східних німців, поляків, мадярів і навіть флегматичних болгарів. Але в темпераментній крові українців воля — якщо б їй дозволено поширитися — могла б означати революцію. Вона могла б навіть означа-

ти здійснення права на сецесію, яке гарантує совєтська конституція. Пошесті „незалежного соціалізму” між Штутгартом і Мюнхеном відбуваються наземні маневри на терені 1950 кв. миль з участю грюх західно-німецьких дивізій, американської танкової бригади й французького стежкого полку. Ці маневри, названі „Чорним левом”, охоплюють 42,000 вояків. Водночас на на східних водах Атлантики відбуваються морські маневри „Срібна вежа”, з участю понад 100 вояків кораблів та кількох сот літаків. Суходільні маневри в Баварії ділять передбачені ще перед совєтською окупацією Чехо-Словаччини. Щоб не напружувати внутрішньої ситуації в Чехо-Словаччині, вирішено тоді відсутній передбачений терен маневрів діліть від чеського кордону вглиб Баварії. Совєтська преса все одно таврує теперішні маневри, як ніби доказ на

Голова Космічної Адміністрації Вебб зголосив свою резигнацію

Вашингтон. — Джеймс Е. Вебб віддав президента Джансона в Вілему Домі і повідомив його, що він думає залишити своє становище з днем 7-го жовтня ц. р. Він очолював Крайову Аеронавтичну і Космічну Адміністрацію майже вісім років, на урядовій праці перебував 25 років і вирішив в 62-му році життя залишити державну службу. Після конференції з Президентом Вебб віддав пресову конференцію, на якій заявив, що залишає своє становище не тому, що він невдоволений із урядовою політикою, тільки тому це „робить, що бажав відійти на відпочинок. Вебб заявив журналістам, що ЗСА стоять на другому місці в дослідках космосу, бо Конгрес зменшує щорічну видатки на космічні дослідження. Він висловив сумнів чи вдасться ЗСА до 1970-го р.

Оля Шуя — нова „Місс Союзівка”; Зірка Городиловська і Марта Пришляк — її дружини

Союзівка, Кергонсон. — Оля Шуя, 17-літня студентка останнього року середньої школи і пластуна, дочка пані Катерини і Степана Шуїв з Лорейн, Огайо, була обрана на „Місс Союзівку” на 1969-й рік під час багатолітнього і традиційного, бо вже 13-го з черги „Дня Українського Народного Союзу” на цій його оселі минулої суботи, 14-го вересня. Двома дружинками нової королеви Союзівки були обрані Зірка Городиловська з Шікаго і Марта Пришляк з Гартфорду. Цьогорічний вибір „Місс Союзівки” відрізнявся від попередніх тим, що її обрано зпоміж 10 „крась тижня”, які були вибрані кожної п'ятниці впродовж вакаційного сезону. Всі 10 крась були представлені численним гостям Союзівки аж під час

концерту, що попередив забаву та відбувся з нагоди 75-річчя „Свободи”. Цими красями тижня були: Марта Стратіско, Оксана Булана Шуїв з Лорейн, Огайо, Христия Швед, Ліда Тим'як, Марта Прухницька, Галина Сарач, Оля Шуя, Зірка Городиловська і Рома Коваль. Юрці становили: інж. Ярослав Рубель, інж. Орест Бердрий, п. Мирослав Ломага, п. Ярослав Ставничий та п. Михайло Метрішко. Функцію секретарки, що полагалася всі формальності, виконувала, як і в усіх попередніх роках, пані К. Стецюк. Вибір нової „Місс Союзівки” та її дружок проголошено під час забави й тоді відбулася їх коронація. Новий „Місс Союзівки” передала корону її попередниці, Андрю Кейбіда. Майстром церемонії був маестро Володимир Гентий.

На фото поруч: „Місс Союзівка” на 1969-й рік і її дружини. Стоять (зліва): дружини Марта Пришляк, „Місс Союзівка” Оля Шуя та дружини Зірка Городиловська.

НАТО переводить маневри — совєтське військо залишиться в ЧССР

Бонн. — Збройні сили Атлантичного Союзу (НАТО) розпочали подвійні маневри: на території Західної Німеччини, в Баварії, між Штутгартом і Мюнхеном, відбуваються наземні маневри на терені 1950 кв. миль з участю грюх західно-німецьких дивізій, американської танкової бригади й французького стежкого полку. Ці маневри, названі „Чорним левом”, охоплюють 42,000 вояків. Водночас на на східних водах Атлантики відбуваються морські маневри „Срібна вежа”, з участю понад 100 вояків кораблів та кількох сот літаків. Суходільні маневри в Баварії ділять передбачені ще перед совєтською окупацією Чехо-Словаччини. Щоб не напружувати внутрішньої ситуації в Чехо-Словаччині, вирішено тоді відсутній передбачений терен маневрів діліть від чеського кордону вглиб Баварії. Совєтська преса все одно таврує теперішні маневри, як ніби доказ на

Ніксон певний перемоги, думає про склад свого кабінету

Індіанол, Айова. — Колишній віце-президент Річард М. Ніксон щораз певніший в тому, що він виграв цьогорічні президентські вибори і в січні 1969-го року засяде в Білому Домі. Ведучи виборчу кампанію в стейті Айова, Ніксон віддав фермера Елберта Гуду, який працював із своєю родиною, та запросив його до себе в гості до Білого Дому у Вашингтоні. Ніксон думає про склад свого майбутнього кабінету. Він планує більшу гармонію між Департаментом Оборони і Державним Департаментом. Він не думає сам вести закордонну політику, як це робив

Еміграція УНР відбула свій перший з'їзд

Глен Спей, Н.І. — Під час зв'язаного зі Святком Праці довгого кінця тижня 31-го серпня і 1 та 2-го вересня, тут на оселі УНСОЮЗ „Верховина” відбувся Перший З'їзд Еміграції УНР Республіки з участю Президента УНР в екзилі Миколи Лівницького і багатьох видатних діячів цієї еміграції. З'їзд відкрив В. Саленко, мовив про віслючий „Сіонізм”, а нарадами проводила президія, яку очолював М. Григорів. Під час З'їзду доповіли: ред. Борис Ржепецький, ген. В. Філіновський та пані Василина Шраменко. У перший день З'їзду, в

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ТРІУМФАЛЬНА ПОДОРОЖ УКРАЇНСЬКОГО КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО ПО КРАЇНАХ ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ

Куритиба, Бразилія. — Після радісної і торжественної зустрічі з українською громадою в Каракасі, у Венесуелі, Верховний Архiepіскоп Української Католицької Церкви Кардинал Йосиф Сліпий прибув 29 серпня до Куритиби в Бразилії — столиці стейту Парана, найбільш заселеного українцями та бразилійцями українського походження. Після тріумфальної зустрічі їх Блаженства українцями на налетовищі наступного дня Кардинал Кир Йосиф Сліпий відвідав губернатора стейту Парана, префекта Куритиби, латинського Архiepіскопа та Паранський Союз, при тому відбувалися незабутні зустрічі з українським громадянством. Естадальна посолка Дульсе Салес Куна Брага і голова Українсько-Бразилійського Об'єднання передала їх Блаженству листа-телеграму, що розпочинається такими словами: „Із Сан Павла переслаємо щирий привіт Вашому Блаженству, бо Ви є символом Української Католицької Церкви і твердинею нашої спільної справи в бажанні усім поневоленім народам, що апали жертвою безбожного матеріалізму — здобути свободу, постійний ідеал людства”. Надійшло багато подібних листів-привітів.

Дня 31 серпня Кардинал Йосиф Сліпий, в супроводі о. Іоанн. д-ра М. Марусина священослужителів Української Католицької Церкви, Блаженства українців у Прудентополі, і того ж дня прибув знову до Куритиби, де увечері відбувся Концерт-Академія на пошану Його Блаженства. Академію відкрив Р. Куліцький, привітавши від імені сотень тисяч українців у Бразилії Українського Кардинала, під негаснучою олепкою присутніх. Коротку доповідь виголосив інж. А. Хома, а потім представники різних товариств і організацій вітали Найдостойнішого Гостя. У мистецькій частині виступали хори, гурток бабуретів і солісти. (Закінчення на стор. 3-ій)

Державна пошта Аргентини видала спеціальну печатку з нагоди приїзду Кардинала Кир Йосифа

Буенос Айрес. На відзначення відвідин Аргентини Кардиналом Кир Йосифом Сліпим, Верховним Архiepіскопом Української Католицької Церкви у світі, державна пошта Аргентини видала спеціальну печатку на два дні поїзду Кардинала та відкриває на 7 і 8-ме вересня окремий поштовий відділ біля української католицької катедрі в Буенос Айресі. Як повідомив ред.

Архiepіскоп Кардинал Йосиф Сліпий відвідає Каліфорнію

Лос Анджелес (С. В.) — Як інформувє парох української католицької церкви в Лос Анджелесі о. М. Колтунський, Верховний Архiepіскоп Кардинал Йосиф Сліпий відвідає українську колонію в тому місті. Українська громада, а зокрема українська католицька парохія в Лос Анджелесі, яка належить до Шінагівської Діцезії, матиме честь гостити Пастиря українського католицького світу. Кардинал Йосиф Сліпий прибуде до Лос Анджелесу на триденний поїзд, від 30 вересня до 3-го жовтня, у поворотний

Андрій Добрянський гратиме головну роль в опері Штрауса у Клівленді

Нью Йорк. — Відомий український співак, бас-баритон Андрій Добрянський, соліст Метрополітаної Крайової Опери, виступить в дні 20 і 21 вересня ц. р. за рамени Лейн. Ери Опері в опері Річарда Штрауса „Каприччіо”, виконуючи головну роль директора театру Ля Рош. Буде поставлена ця опера в залі Сіверне Гола у Клівленді.

Кілька місяців тому Андрій Добрянський, на запрошення диригента світової слави Зубіна Метти, виступав із Лос Анджелесу - фільармонією в ролі Гундінга в опері Вагнера „Валькірія” та в другому концерті Зубіна Метти в „Гурренлієр” Шенберга. Цієї осені А. Добрянський планує серію концертів по різних осередках українського поселення З'єднаних Стейтів Америки.

СВОВОДА SVOBODA

FOUNDED 1933

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1133 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від авторства. Матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, добувши за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Одна держава — один голос

Ідеться про принцип рівності всіх держав — членів Об'єднаних Націй. Цей принцип визнає тільки один вищий орган: 5 великодержав, члени — засновники ООН — США, Британія, Франція, СРСР і Китай — мають право вето в Раді Безпечки, як і постійні члени. Зрештою, на кожній Асамблеї-ООН всі держави — члени мають по рівному одному голосу. Очевидно, у практиці великодержави користуються таким моральним і політичним авторитетом, що частина членських держав все це обігрується — про сучасному двополіс світу — на становищі ЗСА чи СССР. Але малі держави, знехтувавши становищем великодержав, можуть укласти коаліцію і таким чином змозжувати Генеральну Асамблею чи її переважливий Політичний комітет.

Ця справа фактизувалася, коли Рада Безпечки по-лучила прийняти як 125-го члена Об'єднаних Націй державу Свазіленд, що має 400.000 населення і 3.700 кв. миль території, себто менше за стейт Коннектикут. Але Свазіленд не є найменшою державою в ООН, мість інших держав менш ніж його: Острови Мальдіве мають тільки 112 кв. миль і 97.000 мешканців, Мальта і Барбадос — менше. Червоною суверенною державою має стати тихоокеанський острів Мауру з населенням 4.900 осіб і територією 5.263 кв. миль. Кожна з тих держав за чартером ООН рівна З'єднаним Стейтам і має по одному голосу.

Генеральний секретар ООН У Тант звернув увагу на те, що аномалія в своєму звідомленні до Генеральної Асамблеї вже три роки тому. Він не піддавав під сумнів морально-го права тих мікрокопійних державок на членство в ООН, але пригадав, що це не тільки честь належить до Об'єднаних Націй, але й різні конкретні обов'язки, з якими пов'язані і кошти і людські та матеріальні ресурси. Наприклад, треба мати в ООН свого постійного репрезентанта, отже бюджет мінімальний апарат. Велика кількість таких мініатюрних державок в ООН зменшує повагу тієї установи не тому, що вони невеликі, а тому, що їх „державні мужи“ не визнаються в світових проблемах і не приносять ніякої користі найвищій світовій організації.

Тому не дивися, що коли Об'єднані Нації мають тепер аж 125 членів, то всі найголовніші міжнародні справи вирішують великодержави — поза цією установою.

Нові „врата адові“

В одній з найновіших промов Папа Павло VI, засуджуючи совєтську збройну інвазію супроти Чехо-Словаччини, закликав християнський світ молитися за вірних цієї країни. Цей заклик стосується різних народів, у тому числі й українців.

Незадовго перед збройним нападом на ЧССР, Прага офіційно визнала існування Української Греко-Католицької Церкви в ЧССР, 10-го квітня ц. р. в Кошицях відбувся з'їзд священників Прішівської єпархії, на чолі з єпископом Василем Гопком. Згідно з інформаціями, до того часу перебрано 147 греко-католицьких парохій і 185 священників зголосо до душпастирства. Один із священників УГКЦеркви в Чехо-Словаччині розповів про свій хрещений шлях, який пройшли й інші українські священники за уряду Новотного. Місяцями він переховувався, його шукали, допитували його родину, нарешті його спіймали, били до крові, змушували зрестися віри. Три роки сидів він у в'язниці, 11 років працював на важкій роботі, його трактували як злочинця. „Господь вислухав наші молитви... Наша Церква виходить з катакомб на волю“, — казав цей священник.

Московсько-імперські контрреволюційні брутальні спільні процеси одороження життя в Чехо-Словаччині, танками розвалюючи паростки свободи, між якими вишвином цвітом пробивалися і гілки Української Греко-католицької Церкви — однієї з історичних Церков України. Це не відомі розміри переслідувань, арештів і утисків українського населення на Прішівщині, але чого можна сподіватись від брутальної московської сили?

Совєтська повторна окупація ЧССР, як і жадні „врата адові“ не подолують Христа, не припиняють релігійного життя. Минули сталінські часи, минуться й брєжнєвські-хмельніські.

І. Лучиниш

ЗРАЗКОВА ЛЕНЦІЯ МОСКОВСЬКОГО „БРАТЕРСТВА“

Совєтську збройну інвазію в Чехо-Словаччині докладно описав швейцарський кореспондент у Празі А. Колльшпергер. Подасмо лише один момент із „братньої“ зустрічі совєтських „визволителів“ з проводом чехословацьких комуністів:

Десь по 2-й годині вночі 21 серпня совєтські панцерні частини обсадили в Празі замок Градчани, де засідали президиї КП ЧССР. До залі засідань вдерлася з пістолями в руках озброєна ватага і змусила всіх присутніх стати лицем до стіни, не ворухнутися й не говорити ні слова. Після того випроводили геть Дубчека, Свободу й Смирновського. Шойно пізніше стало відомо, що їх заведено до Москви на „дружню“ нараду з кремлівськими диктаторами.

Решту учасників засідання Президиї КП на Градчани звільнено по полудні 21 серпня.

У підпільному виданні газети „Руде Право“ опубліковано через кілька днів після того, що багатьом арештованим забрано їхні годинники. Від того часу кружляв в Празі такий анекдот: „Пропали годинники! Може совєтського виробу? Ні! Окупанти цікавилися тільки швейцарськими!“

Прочітавши слово часопису „Літературні Лісти“

22 серпня, на другий день совєтської окупації, редакція останнього ще вільного чеського часопису „Літературні Лісти“ прочіла з своїми читачами:

„Любі Читачі! В цій хвилині не знаємо, чи слова, що їх оце пишемо, не є останні на довгий час або може й назавжди.“

„Наша країна, що бажала жити в соціалізмі і в мирі, була знівельована державою, проти якої не маємо інших засобів оборони, як тільки духові. Танки чужої держави гуркочуть під нашими вікнами, з яких ми до Вас промовляємо в найбільшій тривозі. Обидва знову виявилися брехнею, правда знову задурена. Приклади ворожих рушниць стукають у наші двері, чужі війська маршують через наш міст — тільки тому, що ми у себе відкинули брани тюрем, розкрили вікна, бо людям було вже неможливо дихати.“

„Поки житимемо, не перестанемо вірити в силу нашої правди, правди волі, розуму й чесності! Воля жити в свободі і в людській гідності незламна! В історії людства й ніхто не зміг зламати!“

„Також той, хто мусятиме жити під насильством, не буде звільнений від твердого обов'язку — насильство нехтувати й ним погорджувати.“

„Погорджувати всіми, хто пішов за неправдою, хто тій неправді підкорився.“

Окупація не тільки війська, але й цивільно-адміністративна

Поряд з совєтськими танками прибули до ЧССР та-

кож численні цивільні „до-радники“, що втикаються до чехословацького державного апарату. В розмові з журналістами прем'єр-міністр Чернік подав до відома, що совєтські „помічники“ сидять у його канцелярії та в інших міністерствах. Совєтський посол Червоненко перебрав функції губернатора ЧССР.

Під тиском Москви чехословацьке державне й партійне керівництво подало капітулює. Голова парламенту Смирновський був змушений у своєму інтерв'ю через радіо проголосити до певної міри покляну заяву, жовля, катастрофічне становище країни спричинене тим, що празькі реформатори по-милково оцінювали міжнародну ситуацію і в своїх заходах не взяли під увагу інтересів СССР та інших „соціалістичних“ союзників... Парламент ЧССР на домагання Москви був змушений обмежити свободу слова й преси.

Директори радіо і телебачення — Гейдлар і Пелікан „з власної волі“ поділилися до димів. Парламент був змушений погодитися також на створення „Дорадчої Комісії“ для радіо і телебачення, з участю в ній совєтських „експертів“.

Ось що писав про накинених Московію намордник на свободу слова орган комуністичної партії ЧССР „Руде Право“:

— Не сміють появлятися жадні новини чи коментарі про СССР, Польщу, Східну Німеччину, Угорщину і Болгарію з будь-якою критикою цих країн чи їх комуністичних партій.

— Не сміє бути ніякої критики основних принципів соціалізму в ЧССР. Не вільно передувати критичних коментарів із закордону.

— Не вільно вимувати жадних інформацій і статей з критикою чужого війська в ЧССР.

— Не вільно вживати термінів „окупант“, „окупація“.

— У коментарях про закордонну політику не вільно пропагувати клич про „неутралітет“ ЧССР.

Насторожі населення

Швейцарський кореспондент А. Колльшпергер описує настрої людності на провінції ЧССР, якої ще не досягли накинени Москвою розпорядження. Там ще й досі люди живуть духом революції проти окупантів.

Наприклад, у промисловому місті Коліні на стінах будинків виділюють плякати: „За свободу віддамо своє життя!“, „Дайте нам гребені, бо нашу країну завоювали!“, „І промяну моторний ровер за голову кремлівського вола“ і т. п. Совєтська армія називають агресором, окупантом.

Бургомістр Коліні і голова місцевої організації КП різко відмовив совєтському генерал — майорові, коли він хотів виступити перед робітниками хемічного підприємства, щоб з'ясувати їм, чому совєтське військо прибуло

ЩЕ ПРО ЦІНИ В УКРАЇНІ

Комуністи вважають себе матеріялістами, у протигаву до ідеалістів.

Як матеріялісти, вони мали б подбати про економіку, матеріяльне з а безпечення підвладних їм людей. Але комуністична система, фактично, неспроможна забезпечити справді нормальний економічний розвиток свого населення, і СССР посідає серед розвинених країн світу одно з найгірших місць щодо рівня життєвої стогни.

Минулого року централна влада в Москві ввела постанову, що мінімальним місячним заробітком на території СССР може бути заробіток в 60 рублів (доларів). Такі гроші й одержують за важку працю пралі, доярки при радгоспах, робітничі текстильних фабрик, доглядачі дітей по садках і яслах та багато інших категорій робітників. Якщо заробіток токаря чи висококваліфікованого слюсаря становить від 100 до 140 руб. на місяць, то вчитель дістає лише 70-75 руб. місячно; навіть шофер вантажного авто одержує 80 руб., але має змогу „закалімити“ ще на бабахар за приватні, нелегальні перевози людей чи вантажів...

Чому й найчесніші люди в СССР змушені вдатися до дрібних крадіжок і ошукавань „держави“? Во сама „державка“ змушує їх до цього.

Важко людям в Америці повірити, щоб громадянин СССР міг прожити місяць за 60 доларів, навіть якщо він платити за спільне комунальне помешкання 10-15 руб., а за звичайні лікарські

до Чехо-Словаччини. Своєю відмовою бургомістр мотивував так:

— Ми трактуємо присутність совєтської армії як окупацію і вимагаємо негайного відходу всіх окупаційних військ.

— Ми рішуче заперечуємо тимемо проти будь-якого контакту з нашими робітниками доти, поки ми загрожемо нашим багатствами.

— Наша людність досягла такого культурного рівня, що може втримати порядок без допомоги окупантів, присутність яких вважає за протизаконну і небажану.

І в інших містах, де вже діють нові розпорядження про „нормалізацію“ відносин, можна це бачити на стінах, „швейцарські“ карикатури. Вагали письменників та журналістів починають тепер грати роллю Швейка і висловлюють свої думки на ятках, іронічними заввагами та мовою „між рядками“. Цього власне не можуть стерпіти кремлівські диктатори.

Щодалі зростає ненависть чеського і словацького населення до москалів. І це діється в країні з давнім, так би мовити, традиційним москвофільством. Москвалі самі допомагали їм прозріти й звільнитися від ілюзій.

Тепер чехи й словаки можуть легше зрозуміти нас — українців та інші неросійські народи, що віддавна пізнали суть російського імперіалізму.

кі відвідати не платити нічого. Однак, кожний такий мусить придбати сорочку, а чоловіча сорочка, і то вліп-воляна, коштує 18 рублів, про що інформувала кніська „Радянська Україна“ а 30 серпня 1963 р. Та ж газета подала наступні назви товарів і офіційні ціни на ті товари: жіночі панчохи 4 руб. 50 коп., тумова шапочка 1 руб. 15 коп., вовняний жіночий жакетик 25 руб., трикотажне жіноче убрання 74 руб., напіввовняний светер 23 руб., малий дитячий килюмок 36 руб., трикотажне убрання дитяче 18 руб. 60 коп., хустка з чистої вовни 6 руб. 35 коп., капорона чоловіча сорочка 17 руб., до-різка килюмова задовжиків в 4 метри — 40 руб., позолочений чоловічий годинник 40 руб. ровер — від 45 до 80 руб., тразиторні приймачі від 30 до 65 руб., електро-бритва „Харків“ 22 руб. 50 коп., телевізор „Огоньок“ 354 руб. та доплата за транспорт, холодильник „Діспер-3“ 225 руб. та доплата за транспорт, мотоцикл з прицепом 1200 руб., пралняна машина без автоматизації — 85 руб. та доплата за транспорт, вовняна довжир 37 руб., пілосомк 45 руб., вовняна чоловіча сорочка — 27 руб. лів.

Турист, який цієї весни побував у Москві й Києві, стверджує, що тієї ж самої марки — фабрики чоловіча біла сорочка коштувала в Москві 21 рубль, а в Києві 27 руб. Навіть коли б та сорочка була випродкована в Москві, то її перевіз ніяк не може коштувати аж на 6 рублів більше! Таким чином, до надзвичайно високих цін треба додати ще й політико-економічної дискримінації Москви в неросійських республіках, яка, звичайно, не розпочинається й не закінчується на сорочці.

Дійсно, можна дивуватись, як населення дає собі раду, коли на сорочку синові треба працювати прибиральниці півмісяця.

Чи аж такі погані економічні справи в СССР? Певна річ, що в'єтнам треба оплачувати коштом заробітків працюючих, і п'яті колонії, і червоних повстанців у горах Гватемали, і закордонні комуністичні видання, і утримування найбільшої в світі армії, і виріб водневих бомб... За все треба платити, і Москва платити — коштом тих, яких, за вченням Маркса, комузізм мав зробити щасливими. І все таки здається, що величезні „ножиці“ в СССР між заробітком і необхідними видатками є частішою політикою Москви: той, для кого сорочка є важливою проблемою, буде найменше часу присвячувати іншим проблемам. За таких обставин Москва має вільно платити для дії, а її чорносотенне КГБ завжди прибере окремі непокірних, які не хочуть замінювати прапорів свого життя і на найдешевші сорочки. (Л. п.)

Читайте українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

МАЙБУТНЄ ЗОЛОТА

(1)

В історії людства здавна давна золото — жовтий, шляхетний метал (хемічний знак Au, питомі вага 19,3, без домішок, висококаратове, м'яке, кувальне, добре для виробів і прикрас; натомість у сполучі з кількома металами — тверде, вживається в дентистичній, біжутерній, монетарній і промисловій галузі. Згодом вживано його і для виготовлення або в сполучі з мінералами золото було символом багатства, а пізніше стало комерційним засобом вимірю грошей — валют, товарів між народами, зокрема у торговельних зносинах. Згодом вживано його і для виробу грошей-монет. Останніми часами воно широко застосовується в промисловості.

Сучасна людина, яка роками студіювала вартість ринку золота і зростаюче на нього запотребування, прийшла до висновку, що воно й надалі залишатиметься містичним чинником по всіх закутинях світу. Тому й далі золото „громадить“ у вигляді штабок, біжутерії, прикрас, монет, зокрема на Близькому Сході, в Європі, а останнім часом в Африці й Америці.

Відкриття покладів золота у Каліфорнії, в січні 1848 р., спричинило „золоту гарячку“. Зростаючий попит на цей жовтий метал в індустрії, електроніці, біжутерії, дентистичній, стратосфері, телефонній індустрії і компютерах спонукало до шукання нових покладів. Сьогодні є багато копалин золота в Африці (в Південно-Африканському Союзі, Гані, Родезії), в Америці (Канаді, ЗСА, Мексико, Чиле, Перу), в Азії (в СССР, Японії, Індонезії) і в Австралії.

Однак в останньому десятиріччі видобуток золота сповільнився і на кінець 1967 року становив коло 2 більйонів доларів.

Найбільшим продуктом золота був і в Південно-Африканському Союзі, країна стратегічних пунктів, океанських і міжконтинентальних доріг (зокрема, коли — уперу-хемічно Суєзький канал), незліченні земні багатства якої і квітуча економіка мавнять американського інвестора (біля 750 млн. доларів американських інвестицій). Десятьнадцять мільйонів населення цієї країни мають 60% автомашин цілої Африки, а чорні (13 млн.) посідають тут більше авт як 235 мільйонів населення СССР. Річна продукція золота в Південно-Африканському Союзі становить 2 блн. доларів — понад 60% продукції цілого світу. За останніх 80 років видобуто тут 812 млн. унцій золота вартості 28,5 блн. доларів. Це довіряє 60% світового запасу монетарного золота, що вноситься 1,297 млн унцій, поминаючи СССР, з чого 242 млн. унцій видобуто в останньому десятиріччі. Найбільша копальня золота в Південно-Африканському Союзі Англо-Американ Кор-

Оскільки йдеться про СССР, то припускають, що в 1966 р. продукція золота становила там 230 млн. доларів, в 1967 р. — 250 млн. доларів, а в цьому році може перевищити 300 млн. дол. Певним є, що в останніх двох роках в СССР посилено продукцію золота. Від 1965 року Москва зовсім на продаж золота у вільний світ, в роках 1952-65 продала на 3,5 блн. доларів. В роках 1964-66, купуючи збіжжя (860 млн. бушлів), вона платила трьом державам — золотом, а Аргентині — нафтою. (Продовження буде)

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА В ПЕРШІХ РІЧНИКАХ „СВОВОДИ“

(1)

Орган Українського Народного Союзу щоденний „Свобода“ — святкує сімдесятіятрієччя свого існування. Про це ширше певно писатимуть інші автори, а ми хотіли б тут коротко поглянути, що зробила „Свобода“ для української літератури в перших своїх чотирьох річниках.

Вже в першій редакційній статті в числі з дня 15 вересня 1893 р. редакція підкреслювала, що ставить собі ціллю „пізнати гідність і народне достоїнство“ українського народу „на вольній, гостинній американській землі“. Тут, в Америці, „русин показав, що в нього за сила, наколи чужий його не гнеде, не запрігав в армо неволі“. Звертаючись до лю-

дей українського роду, редакція зазначувала, що „українці у власних силах ішли дорогою, котра веде до правди, а правда до свободи“. І новий тоді часопис „Свобода“ мав бути тим провідником, що має вказати шлях, як „просвіщати руський народ, як вказати дорогу до поступу, до цивілізації, та як „сохраняти межи народом його сокровища, його честь, обряд, мову“. Найбільшим „сокровищем“ (скарбом) кожного народу являється його мова, а вона найкраще проявляється в літературі народу. І тому „Свобода“ від початку свою існування багато місця присвячувала рідному письменству. Во рідне письменство не тільки плекає та розви-

Свободо преміла
Жизнь Бога сагого!
Чом нам не окажеш
Ти личенька свого.

А далі автор хвалить волю в Америці.

В землі Вашингтона
Свободо твій трон —
Коли ти заглянеш
До руських вікон?!

В другому числі той сам автор видруквав вірш про слов'ян „Славу“, в якому писав про „Русь від Бескиду до Алтая“. Пізніше з'являють ся сторінок часопису твори цього автора, а зате появляються ім'я редактора „Свободи“, отця Григорія Грушки, який пише оповідання, вірші, статті а навіть і проповіді та друкує їх у редагованим ним часописі. Та вже в першому річнику набрав відхику до нового життя. Але вже в першому числі з дня 15 вересня 1893 р. знаходимо вірш, підписаний Федоровим, в якому автор апострофом звертається до „Свободи“:

„Старі і нові чоботи“
(ч. 4) і „Відважні жиди“
(ч. 6); під першим віршем підписаний якийсь В. І. М., а другий таки без підпису.

Міг би дехто сказати, що „мало літературного матеріялу“ в першому річнику. Але першого року появилися тільки сім чисел, і редактор шукав шляхи, як би зробити свій часопис цікавим для своїх читачів. Про це свідчать далі річники „Свободи“.

Другий річник з 1894 року вже в першому числі приносить вірш без авторського підпису.

Христос Спасе
Народжений!
Днес Ты молишь
Люд нужденный:
Дай нам волю,
Дай нам мир!

А в другому числі вперше появляється під віршем підпис автора, зазначений початковими буквами: Гр. Гр. (Григорій Грушка). Вірш цей зачинається такою строфою.

Щастя, здравля Вам бажав
Руські люди „Свобода“.
Щоб в сім році не зазнали,
Що то нужда, що біда.

Це новорічне побажання кінчається словами, які й сьогодні актуальні:

Руське життя най закінить
На народнім полі.
Во то маємо свободу,
Тут маємо волю!

Сьогоднішні читачі можуть думати, що літературні твори о. Грушки не мають більшої літературної вартості, але ми повинні оцінювати їх так, як на них дивилися тодішні читачі. Ось що пише про нього тодішній читач „Свободи“.

„Отче Грушка був не тільки славним провідником, але й писати знав: як по написи, то вже варто читати. Наші люди тоді не могли дочекатися пошти, коли їм мала прийти „Свобода“, так її полюбили“. (Деніс Пирч, „Спогади з минулого літа“, Промаятня книга, Дієрзі Ситі, 1936, стор. 283). Сам

отець Грушка писав з приводу двадцятиріччя „Свободи“ з Пеняків у Галичині, де він тоді був парохом, таке:

„Яксь туга, якийсь сум стискає серце, коли українсь за браку своєї газети довідується про себе самого чи то з польських чи слов'янських газет, де наші справи не раз дуже брехливо представляли.“

Отже в тих обставинах зродилася в мене мрія видати власний часопис, писаний українським серцем, навіяний українським духом, українською мовою. І тому при оцінці літературних творів о. Грушки треба брати до уваги оцю авторську щирість та охоту служити своєму народові. В 6 числі „Свободи“ з 1894 р. пише Гр. Гр. вірш під заголовком „Руський Народний Союз“, який того року зорганізували:

Веселися Руси мати,
Діти не пропали!
В Америці вони пізнались,
Наче з гробу встали.

Обнялись твої діти,
„Союз“ заложили.
Братня любов, спільна поміч
Навік їх скріпили!

Від того 1894 року „Союз“ і „Свобода“, в розумінні о. Грушки, це немов рідні брати, хоч „Свобода“ аж до 1908 року була тільки органом „Союзу“, який аж тоді відкупив друкарню і ціле видавництво на свою виключну власність за суму 16.855 доларів. Автор одних агітаційно-пропагандистських віршів не дбав про якусь вишукану мистецьку форму своїх віршів. Він послуговувався Шевченковим коломийським ритмом. В 9 ч. „Свободи“ з 1894 року надрукований такий вірш Гр. Гр.:

Влажен муж
Щасливий той чоловік,
Що боється Бога,
З грішниками не сьє йому
Спільна дорога.
Він Русь любить і братів
„Свободо“ читає,
До „Союзу“ записався,
В читальні буває.
(Далі буде)

ФОНД КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА ТА УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ —
ПОТРІБНО: \$600,000; ЗІБРАНО ДОСІ: \$512,000; ВПЛИНУЛО В ОСТАННІХ ДНЯХ: \$11,000; ЩЕ ПОТРІБНО: \$77,000
ЧЕКИ ВИСТАВЛЯТИ НА: UKRAINIAN STUDIES CHAIR FUND, 302 WEST 13th STREET, NEW YORK, N.Y. 10014

ПОВІДОМЛЕННЯ ЗУАДКОМІТЕТУ

ВОСЬМИ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

відбудуться згідно з постановою Екзекутиви
в суботу і неділю,

**21-го і 22-го вересня 1968 року
в готелі Бенджамін Френклін
у Філадельфії, Па.**

(прі Дев'ятої та Честіт вулиць)

ЗІ СПІДУЮЧИМ ПОРЯДКОМ НАРАД:

1. Відкриття Восьмих Загальних Зборів.
2. Вибір Комісії: Верифікаційної, Номінаційної, Статусної і Резолюційної.
3. Звіт Екзекутиви за час від Сьомих Загальних Зборів, відбудутих 19 жовтня 1963 р. у Філадельфії.
4. Звіт Контрольної Комісії.
5. Дискусія над звітами і ухвалення резолюцій.
6. Привітання.
7. Звіт Екзекутивної Комісії.
8. Вибір нової Управи.
9. Резолюції і висновки.
10. Закриття Восьмих Загальних Зборів.

В п'ятницю, 20 вересня ц. р. Контрольна Комісія передала контролю майна і фінансової господарки ЗУАДКОМІТЕТУ в приміщенні канцелярії ЗУАДКОМІТЕТУ у Філадельфії при 5020 Олд Йорк Роуд, починаючи о год. 9:00 ранку. Також в п'ятницю, 20 вересня ц. р. в готелі Бенджамін Френклін відбудеться нарада Екзекутиви і Дирекційної Ради ЗУАДКОМІТЕТУ. Початок наради о год. 8:00 вечора. До участі в Загальних Зборах уповноважені повноважними делегатами тих організацій, які являються Дійсними Членами і Членами-Добродами Злученого Українського Американського Допомогового Комітету і виповнили всі свої членські зобов'язання.

Всі вилати та золотощення до участі в Загальних Зборах просимо надіслати до канцелярії ЗУАДКОМІТЕТУ на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee
5020 Old York Road
Philadelphia, Pa. 19141. Tel.: GL 5-3774

Восьмі Загальні Збори почнуться в суботу, 21 вересня 1968 р. в готелі Бенджамін Френклін, о год. 10:00 ранку.

Регістрація уповноважених делегатів і учасників почнеться вже в п'ятницю, 20 вересня ц. р. о год. 8:00 вечора і продовжуватиметься в суботу, перед початком Зборів, починаючи від 8:00 год. ранку.

ЕКЗЕКУТИВА

Злученого Українського Американського
Допомогового Комітету

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ТРІОМФАЛЬНА ПОДОРОЖ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Після вислухання з найбільшою увагою знаменитого Слова Верховного Архископа Кардинала Йосифа Сліпого, хор виконав „Воже Великий, Сдиний” Лисенка-Косиця. Концерт Академія відбулась в залі дому Українського Хліборобсько-Освітнього Союзу.

У неділю 1 вересня відбулась у Куритибі урочиста Архирейська Літургія в Катедрі на Віла Гваїра; по полудні Кардинал Кир Йосиф відвідав пам'ятник Т. Шевченкові, дім Т-ва Прихильників Української Культури, перебував у резиденції парохії і, після Мольєри — прибув на вечерю з представниками української і бразильської громадськості в Клубі Конкордія.

Перед відлетом до Аргентини Верховний Архископ Кардинал Йосиф відвідав українські громади в Уніон до Віторія, оселю Антоніо Олімпо, Маллет, Понта Гроса та декілька інших поселень. У Куритибі, після зустрічі з латинським Архископом, Кардинал Кир Йосиф мав також зустріч із духовенством, а в четвер 5 вересня був у приміщенні ХОС-у на прийняті, влаштованому українським життям.

Ще під час перебування Кардинала Кир Йосифа Сліпого в Каракасі, у Венесуелі, кореспондент „Гомону України” з Торонто Н. Ріпкевич, який їздив до Боготі в Колумбії на Сахаристинний Конгрес, мав нагоду

розмовляти з Іх Блаженством. З репортажу, опублікованому частково в „Гомоні України” з 14 вересня довідуємось, що подорож Верховного Архископа Української Католицької Церкви по країнах Південної Америки, а якій він не шкодує трудів, справляє на Достойного Гостя гарне і велике враження. Справжньою турботою Кардинала Кир Йосифа є лише те, щоб це не був „солом'яний вогонь”, а щоб усі українці у світі надали інтенсивніше і спільно працювали „на благо всієї України”.

У п'ятницю 6-го вересня Кардинал Кир Йосиф Сліпий мав за планом відлітати до Ріо Жайнеро, а потім до Аргентини.

Український Літературно-Мистецький Клуб
1906 Ріттенгауз Сквер

● З Літературно-мистецького Клубу в Нью Йорку повідомляють, що ЛМКК розпочинає свій новий сезон п'ятнических вечорів — в п'ятницю 20 вересня 1968 р. Виступлять із вступними міркуваннями Іван Керницький, Степан Крижанівський і Антін Малюца. Управління Клубу рада вислухати думок, побажань та рішень сугестій щодо програми вечорів від членів ЛМКК і прихильників йому гостей. З уваги на безпеку і кращу комунікацію — рішено розпочинати швидше п'ятническі вечори: точно о годині 1/8.

Український
Літературно-Мистецький Клуб
у Філадельфії, Па.
Неділя, 22 вересня 1968 р.
Зала „ЕТКАЛ СОСАТИ”
1906 Ріттенгауз Сквер

РЕЧІТАЛЬ ПІСЕНЬ ТА АРІЙ ЮЛІ ШАШАРОВСЬКОЇ

У програмі твори українських і чужих композиторів: Лисенка, Степового, Лютинського, Нижанківського, Фоменка, Коломийця, Глушкова, Шпигуна, Наденка та Тореллі, Перголезі, Мадарта, Берді, Пуччіні, Шуберта і Форе.

При Фортеліні: БОГДАН ПЕРФЕЦЬКИЙ.
Слово про солістку і композиторів
ЕВДОКІЯ ДІЧКО-ВЛАДИСЛАВА
Початок о год. 8:00 по пол.
Вступ за програмою, як можна набутти в краліці
„Оріон”, 4925 Олд Йорк Роуд.

70 ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ в ПАССЕНКУ, Н. Дж.

повідомляє, що

ЗАЙНЯТТЯ

В ДИТЯЧІЙ СВІТЛИЦІ

починаються в суботу, 21 вересня 1968

в год. 8:45 в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІ

при Hope Street

Приймається дітей від 4 років життя.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ

149 Second Avenue — New York City

Виставка Картин

М. ЧУЛАСЬКОГО

ВІДКРИТТЯ:

22-го вересня ц. р., о 1-й год.

На виставці буде також експоновано роботи з дерева: різьба, інкрустація, розмальовування, поліровка. Пластикові писанки, витпалювання на камені, Casting Plastic. Виставка відкрита до 6-го ЖОВТНЯ. Дні відвідування: п'ятниця: 6-8 год. веч.; суботи та неділі: 1-8 год. веч.

Школа Українознавства при Свято-Троїцькій Катедрі УАПЦ

359 Broom Street, New York, N.Y. 10013

МАЄ ВАНАНТНІ МІСЦА НА ЗАМІЩЕННЯ УЧИТЕЛЯМИ МОЛОДШИХ КЛАС

Педагоги, які виявили бажання учителювати у напій школі, повинні надіслати свою писемну згоду з зазначенням педагогічного стажу. — Висока оплата. — Згодошення приймемо до 26-го ВЕРЕСНЯ 1968 р.

ДИРЕКТОР ШКОЛИ

НОВА ПУБЛІКАЦІЯ НАУКОВОГО Т-ВА ІМ. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

Українська Вібіліотека том. 9

Богдан Лепкий

КАЗНА МОГО ЖИТТЯ

Збірка автобіографічних оповідань („Круги землі”, „До Зарпаниці”, „Бережани”) перевидана за редакцією проф. д-ра В. Степанюка — з передмовою проф. д-ра В. Лева та зі спогадами ред. Лева Лепкого. 32 ілюстрації. Ціна 3:50 дол. Замовлення разом з чеком просимо присилати на адресу:

SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY, INC.
302-304 West 13th Street, New York, N.Y. 10014
Пересилку оплачує НТШ.

Антисовєтські демонстрації у Вашингтоні

Вашингтон. — Демонстрація біля совєтської амбасаді у Вашингтоні проти агресії і насильної окупації Чехословаччини російською комуністичною імперією відбулась щодня від 21-го до 25-го вересня ц. р. Найбільша демонстрація відбулась 21 вересня: вона розпочалась перед полуднем і тривала до 1-ої год. ночі. Кількість демонстрантів, переважно студентів, доходила часом до тисячі осіб.

Друга більша демонстрація відбулась в суботу 24-го вересня, яку перевели Крайові чехо-словацькі товариства в Америці, при співпраці з Організаціями Українського Визвольного Фронту у Вашингтоні. Третя більша демонстрація відбулась в неділю 25-го вересня. Вона розпочалась біля совєтської амбасаді, а пізніше учасники демонстрації перейшли походом і зібрались біля пам'ятника Т. Шевченкові, звідки перейшли до місця

біля чехо-словацької амбасаді. Тут уформовано делегацію, яка пішла до амбасаді і вручила її представникові заяву про підтримку чехів і словаків.

В усіх демонстраціях проти агресії російської комуністичної імперії і російського імперіалізму брали участь, хоч і в невеликій кількості, українські студенти та члени української громади у Вашингтоні. Відгук на демонстрації були у вашингтонській пресі, зокрема у „Washington Post” з 25 і 26 вересня.

Відділ ООЧСУ у Вашингтоні вислав у перших днях після агресії Москви на Чехо-Словаччину листи до місцевої преси. „Washington Daily News” та „Evening Star” помістили ці листи. 27-го вересня Відділ ООЧСУ вислав листа до 50-ти важливих щоденників в ЗСА. Щоденник „Evening Star” з 10-го вересня помістив того листа в скороченій формі. (В. М.)

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ЯПОНСЬКЕ ТОВАРИСТВО

СПРИЯННЯ

ПОНЕВОЛЕНИМ НАЦІЯМ

Мюнхен. — З Центрального Бюро АВН повідомили, що в Японії, в Токіо, заходять д-ра П. Кіотакі постолю Товариство Сприяння Поневоленим Націям. Товариство опублікувало в пресі заклики до японського народу, щоб кожного року в дні 15-21 липня відзначати День солідарності з Поневоленими Націями. В пресових повідомленнях Товариства вже не раз згадувало про боротьбу України за свою державність.

ВІДЗНАЧИЛИ

УКРАЇНСЬКОГО МИСТЦЯ

Гайн Фолс, Н. П. — Українського мистця Тараса Шумиловича відзначено на щорічній виставці в Твіллінг Парку. Серед 120 виставлених картин американських мистців-малюрів, після трьох перших нагород, були окремим визначені ще 8 осіб, між ними і Т. Шумилович, за картину „Дейзі”. Він виставляв там же три картини. Виставка відбувається вже 22 роки підраді.

Д-Р ВОЛ. СТАХІВ

ПРОПОНУЄ ВИВЧАТИ

ІСТОРІЮ

СЛОВ'ЯНСЬКИХ НАРОДІВ

Гаррисбург, Па. — Перед спеціальною Сенатською Комісією стейту Пенсильвенії свідчить д-р Володимир Стахів, який радив включити в шкільну програму того стейту історію слов'янських народів, у тому й українського, адже в тому стейті живе багато українців і їх нащадків. Заява д-ра В. Стахова тривала 25 хв. Він радив вивчати історію різних слов'янських народів та елементи їхньої культури. Українського промовця підтримав голова Шкільної Ради Скрентону Генрі Денді, відомий польський діяч, та ін. Загалом були передані такі пропозиції: вивчати історію і культуру етнічних груп у тому стейті, вивчати кілька слов'янських мов, а не тільки російську, встановити в стейтовому університеті Пенсильвенійської Катедру Українознавства.

Д-Р І. ГЛИНКА

ПРОМОВЛЯТИМЕ

В ШІКАГО

Шікаго, Іл. — Відомий у науковому світі хемік д-р Ізидор Глинка з Вінніпегу, буде промовляти в Шікаго увечері 23 вересня, в Українському Академічному Клубі ім. С. Коновальця, про що повідомив голова того Клубу, відомий союзовий діяч Мирон Куропас. Темою доповіді гостя буде „Роль українських професіоналів в розвитку українського життя в Канаді”. Д-р Ізидор Глинка є президентом одноименої Культурної Фондації ім. Т. Шевченка в Канаді та автором кількох наукових праць із хемії.

ЗАПИСУЮТЬ ДІТЕЙ ДО

ПЛАСТОВОЇ СВІТЛИЧКИ

Вінніпег. — Щосуботи в Пластовій Домівці на 613 Флора евно провадиться запис дітей від 7 до 11 р. віку до пластового новачка. Там же можна одержати всі докладні відомості про Пласт і його завдання. Крім того, провадиться запис дітей молодшого віку до Пластової Світлички. З початком вересня Пласт у Канаді розпочав свою діяльність по клітиках і ролях.

ПЛАТІВКА З ПІСНЯМИ

ІГОРЯ ШАНКОВСЬКОГО

Торонто. — В українській фірмі „Русалка” рекорд” вийшла нова довгограйна платівка з піснями авторства і у виконанні І. Шанковського — поета і доцента, який викладає мови в одному з коледжів у Канаді. Перші дві його платівки, з піснями легкого жанру, вийшли в Японії у 1955 р., нещодавно дві в Едмонтоні.

„Телевізійний провідник” про Лярісу Кукрицьку

Нью Йок. — „ТВі Гайд” із 7 вересня ц. р., що виходить мільйоновим накладом, опублікував велику кольорову фотознімку молодої акторки Ляріси Лорет з довгими Уляною і Ганною, в якій українці Нью Йорку легко розпізнали українку Лярісу з дому Кукрицьку, заміжню Лисенку. У репортажі Еліт Ефрон „Портрет викрадачки чоловіків” розповідається про молоді і надзвичайно талановиті акторку, яка в щоденній телевізійній серії „Доктор” виконує роль „викрадачки чоловіків”, а в приватному житті є незвичайно милою людиною та доброю мамою. „Спостереження університету Пенсильвенійської Катедру Українознавства.”

Ляріса Лорет народилась у Варшаві, що її чоловік — українець, і її діти говорять, крім англійської — українською та польською мовами. Акторка довгий час працювала в системі „Голосу Америки”, а потім радіо Комітету „Свободи”, ненавидить комуністів, з 7 вересня.

Із Різного Краю напіла вістка, що 26-го вересня 1968 року у селі Западів, біля Стрия, упокоїлась у Бог наш Дорога МАТИ

бл. п.

АНАСТАЗІЯ БІРАКОВСЬКА

Залишила у смутку горем прибитого мужа ПЕТРА БІРАКОВСЬКОГО, трьох синів і дочку в Краї і одного сина на чужині.

НЕХАЙ РІДНА ЗЕМЛЯ БУДЕ ЇЇ ЛЕГКОЮ!

Син БОГДАН

Замість квітін на могилу

бл. п. МИХАЙЛА ПЕНЦАКА

на СІРОТІ

складає 15 доларів

о. Євген і Ярослав ЦЕГЕЛЬСЬКІ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

бл. п. д-ра

ВОЛОДИМИРА ВРЕЦЬОНИ

відбудеться

ПАНАХИДА і ПОСВЯЧЕННЯ НАГРОБНОГО КАМЕНЯ

в суботу, дня 21-го вересня 1968 р.

о год. 12-й вполудне

на цвинтарі PINE LAWN, LONG ISLAND

Д-р ГАЛІА БІЛЕНЬКА-ВРЕЦЬОНА

Тел. (516) MO 5-1272

